Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: ”Peder Palladius' Danske Skrifter”, i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius05val-shoot-idm140381311281184/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

diefflen fra ſig met igien, ia døde hun bort i hendes barſelſeng, da ſchulle hun i en graa kappe och et ſlugt liuß ind for hende: Ia viſt motte det vere ſluct, der løbe di da faſtelaffuen med, oc ſagde, at mand liede en graamunch i kirche effter hans førſte barn, ſaa at vi kunde tage, følle och trøffue paa vildfarelſe, ſom vi have veret udj.

Mangen danneqvinde haffuer beklaget ſig, at hun vaar aldrig redder for diefflen, end naar hun laa udj barſelſeng, der kom alleſammen aff munche lære, at der ſkulle jo bliffue fult aff muncher och nunder thill, oc faa ectefolch, at diefflen kunde jo bruge ſit ſpill imod gudz ordning och ſchich.

Om barſelqvinder, en trøſt och formaning;

Men min kiere danneqvinde, du eſt iche en hienſke qvinde udj din barſelſeng, du haffuer iche dieffuelen med at fare, om du eſt ellers en chriſten qvinde, chriſtnet oc døbt i naffn faders och ſøns och hellig aandz, du haffuer iche lius, vand, kappe behoff, at liuße ſtenche och kyuße diefflen fra dig, naar du ſkalt i kirchen effter din foſter. Du haffuer gud fader, ſøn oc hellig aand met at fare, de haffuer befalet, at føde det barn til verden med vee och ſpreche, oc at opføde med jammer och kummer och mange vogne natter, och ſ. Povel ſiger, en qvinde bliffuer ſalig ved ſin barnefødzel, ſaa ſant ſom hun bliffuer i troen thill Jeſum Chriſtum: det er iche munche lære, det er gudz ſandhed, vdaff den hellige ſchrifft.

Ia min kiere qvinde ieg vil ſige dig mere til trøſt, døde du bort i din barſelſeng, ſom det hender iche end alle qvinder, men nogen faae, huilchen gud vill der kalde til ſig, ſom vi ere hannem alligvell en død alleſammen ſkyldige, da bliffuer du en martyrinde for gud i himmelen, och faar ſtor løn aff gudz naade och miſchunhed i himmelen, end om du ellers døde uden ‖ ved din barſelſeng, fordj at du p. 118
døde iche for din egen ſkyld, men for din rette embede, for din mandz och barns ſkyld, du lader det liff for din

liffs fruct, ſom vor Ieſus loed ſit liff for alle voris ſynders ſkyld.

Lige ſom en konge loed ſit liff for ſin fæderneland, eller ieg miſte mit liff for mit embede ſkyld, och iche for min egen ſchyld, ſaa er det ocſaa met dig i den maade.

Om naffnueneløße børn, en anden thrøſt och formaning.

Ia miere quinde lille vil ieg ſige dig till trøſt, døde det barn bort, enten det kom død aff moders liff, eller och det bliffuer fød met lit liff, ſaa at det kunde iche naa til doben, huerchen her udj funten, eller hiemme udj hußet: da ſkall ingen derfore falde udi mißhaab, om det barns ſalighed, det ſkall iche heller iordes udj høye eller hiene jord, men udj chriſten kieregaard med andre børn ſom døbte er, paa et got hob, at vor himmelſke fader er mectig noch till, at giffue en barn ſalighed inden udj ſit moders liff, oc lade det døbes udj ſit eget blod, om hand ſaa vill; ſom I Hans hand gledde ſig i ſin moders liff, der vor herre Ieſus kom till hannem udj iomfru Maries liff, ſom i hører paa vor fruedag om aaret, der iomfru Maria løgte Eliſabett.

Men her bør huer dannemand at holde førm offuer ſin høſtrue udj de 40 vgger ſom hun er med ſin foſter; och huer danneqvinde bør at førme offuer ſig ſelff paa ſaa lang thid, at du iche forkaſter din barns liff, heller din barns chriſtendomb, det heder at friſte gud, det maa du iche giøre.

Du ſom reder til barſel haffuer et hielt capitel her udj kongens ordinantz, huoraff du kand lære en dejlig bøn,
p. 119 att || ſkienche och giffue vor herre Ieſus det foſter ſom du eſt medt, naar det er hannem ſchencht och giffuet, hand thager vel ſiden vare paa med dig ved ſin hellige engle, at det barn bliffuer forvaret, enten thill dette liff, heller til det evige liff, huilchet hand vill.